

Защо и нѣкъ трѣвало да положатъ всички тѣ си на-
дѣждѣ на Бога, които имъ е помагалъ только пѣти чѣдесно,
Но они вмѣсто да иматъ съвършенно оупованіе на Бога, на-
чнахъ да роптатъ, и да дѣматъ на Моусея и на Аарона.
О! съ кое благополучіе не погинахмы въ море то както и Е-
гиптани тѣ! Ахъ Египте! Египте! въ тебѣ доврѣни вѣше намъ!
*) въ тебѣ сѣдахмы при пзаны тѣ си котли съ месо, и
имахмы доволенъ хлѣвъ! Но тѣи двѣйца ны изведоха въ таѣ
пѣстынѣхъ, само за да изгини този голѣмый народъ тѣка
отъ гладъ. Вы не роптаете, рече имъ Моусей, на мене, но
на самага Бога. Пакъ ще видите съ чѣдесенъ способъ Бо-
жїе то Всемогѣщество; Оно оутрѣ ще ви проводи хлѣвъ отъ
небе то. И на истиннѣхъ на оутрѣшний день като излѣзоха
Исраїлтани тѣ отъ шатри тѣ си, григаѣдахъ всички тѣхъ по-
ланъ съ малы вѣлы зърна покрытѣхъ, вѣсеиха ги, и са оу-
вѣриха, какъ е като хлѣвъ съ медъ помазанъ. Зачѣдени
выкиаха Еврейски: Манхѣ? което ще рече какво е тѣи?

То е хлѣвъ, отговори Моусей, които вы дава Богъ отъ
небе то. Додѣ сте въ пѣстынѣхъ тѣхъ, всакїй день, освенъ сѣв-
вотѣхъ, ще го намѣрвате на земѣхъ тѣхъ. Всакаїй день только
сѣбирайте само, сколько то ви трѣва за той день, за оутрѣ-
шний день не оставяйте; защо то ще са развали. Той не-
весный хлѣвъ найменѣвахъ Манна отъ рѣчь тѣхъ Манхѣ?
Моусей заповѣда на Брата си Аарона садины тѣхъ на Ман-
на та да скрие за споменъ.

§. 62. Вода отъ каменѣ.

Исраїлтани тѣхъ продължиа отъ тамъ пѣтишествїе то
си, и дойдоха въ дрѣгѣхъ пѣстынѣхъ, дѣто не е имало никакъ
вода. Тамъ пакъ отъ голѣмѣхъ жадоствъ начнаха чада та
имъ да выкатъ и жалостно да плачатъ! Радостно и оусерд-

*) Какво то правѣтъ и наши тѣхъ старцы противъ оучи-
тели тѣхъ, и дѣматъ: що ни трѣва намъ оученїе; на-
шитѣ ващи безъ оученїе по доврѣ сѣ живѣли! —